

befaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

Konseilspræsidenten (N. Neergaard): De Udtalelser, som her i Tinget ere fremkomne i Anledning af den Programtale, jeg holdt ved Begyndelsen af Finanslovens 1ste Behandling, give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. I det hele maa det siges, at den Modtagelse, Ministeriet her har fundet, har ikke haft nogen fjendtlig Karakter.

Jeg takker de ærede Medlemmer fra Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og Nyborg (N. Jensen) for den uforbeholdne Tilslutning, de gav Ministeriet og dets Politik, en Tilslutning, som jeg ogsaa havde ventet fra de Grupper Side, som de to ærede Talere repræsenterer. Men jeg maa samtidig anerkende, at de Udtalelser, som fremkom fra Medlemmer af andre Partier, fra det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), fra min ærede Sidemand (Dinesen) og ogsaa fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), bar ikke Præg af Villie til at lægge Ministeriet Sten i Vejen under dets brydsomme Gerning. Der kom selvfølgelig Vidnesbyrd frem om Modsætningsforhold paa det ene og det andet Omraade, men jeg tror at turde sige, at disse Udtalelser varle om, at man i hvert Tilfælde vil se Tiden an og ikke paa Forhaand udelukke sig fra at kunne støtte Ministeriet i dets Virksomhed, i alt Fald i visse Dele af den.

Det har ogsaa glædet mig at se, at det fra forskellige Talere er blevet anerkendt som berettiget, at Ministeriet sammensattes, som sket er, som Udtryk for Flertalsgrupperne her i Tinget. Det er ogsaa fra Højres Side, særlig tror jeg ved Udtalelser fra det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel), blevet udtrykkelig erkendt, at Parlamentarismen er den konstitutionelle Forfatnings nødvendige Konsekvens, og at det ikke kan angribes fra nogen Side, at man ved dette Ministeriums

Dannelse har fulgt den samme Linie, som har været bestemmende siden 1901.

Der blev af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rejst nogen Tvivl om, hvorvidt Ministeriet var, hvad man kalder politisk homøgent, det vil sige af samme politiske Støbning. Jeg besvarede straks ved en Afbrydelse det ærede Medlems Bemærkning, og jeg ønsker at gentage det her lidt udførligere, at Ministeriet er ganske ensartet i politisk Henseende. Hvad de Medlemmer angaar, som have Plads her i Tinget, kender man jo deres politiske Standpunkt og er i Stand til at bedømme det. For de nye Medlemmers Vedkommende er det en Selvfølge, at jeg, inden jeg bragte dem i Forslag for Hans Majestæt, havde forvissat mig om, at de i politisk Henseende tilhørte samme Retning som de Medlemmer, der traadte over fra det tidligere Ministerium i det nye.

Det, som Ministeriet repræsenterer i Politik, er da først og fremmest, hvad man kunde kalde et selvstændigt Venstre her i Landet. Ved et saadant selvstændigt Venstre forstaar jeg et, som kan staa paa sin egen Jord i politisk Henseende, et Venstre, som naturligtvis ikke vil kunne undvære Samarbejde og lejlighedsvis Støtte fra andre Sider, men som dog i det væsentlige vil være i Stand til at føre Regeringen med Støtte fra sine egne og ikke saaledes, at andre Partier til en hvilken som helst Tid kunne slaa Benene bort under det og umuliggøre dets Politik. Det er efter min Mening nødvendigt, at et Parti er saaledes stillet, for at det skal være i Stand til at føre Regeringen. Dette er ikke blot en Partiinteresse, men det er Landsinteresse. Sikkerlig vilde jeg ønske og har altid ønsket, at vi her i Landet ligesom i Parlamentarismens Mønsterland England vare stillede saaledes, at vi havde to i parlamentarisk Henseende jævnbrydige politiske Partier, der efter vekslende Strømninger og Stemninger kunde skiftes i Regeringen, saa at det Parti, der for Tiden var i Opposition, altid maatte føle sig handlende under det Ansvar, som Udsigten til til et hvilket som helst Tidspunkt at kunne blive nødt til at overtage Regeringen medfører, at det altsaa altid maatte være sig Ansvar for de Handlinger, det foretager sig som Opposition, og for de Udtalelser, det som Oppositionsparti fremkommer med, bevidst. Dette er politisk opdragende i en Grad, som intet andet politisk System kan være.